

Het Boek

Bresjith

hoofdstuk XXIII

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

@Copyright: Jitzak Luria Academie, Rotterdam/Oosterhout, Netherlands

Het Boek Bresjith

een uitleg van

Jakob ben Luria

hoofdstuk XXIII

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 1.0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

<http://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het Boek Bresjith**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Rotterdam/Oosterhout
Nederland/Netherlands

<http://www.luriaacademie.eu>

Genesis hoofdstuk XXIII

a. De dood van Sara

Het 23e hoofdstuk van de thora gaat over Abrahams verwerking van de tijdelijkheid van het aardse bestaan. Want Sara stierf en bij de dood van een geliefde wordt ook een op God vertrouwend mens als op weinig andere momenten met haar geconfronteerd. Centraal staat derhalve de 4:1-verhouding in nu de vorm van het materieel tijdelijke = 4 ten opzichte van het geestelijk tijdloze = 1 en met die betekenis verschijnt meteen reeds zowel de vier als de één in de naam van de plaats van Sara's sterven. Want de naam "Kirjath Arba welke is Hebron" herbergt de vier in mannelijke en in vrouwelijke vorm:

(Gen 23:2):	ארבע		= 273
	Arba = VIER	- en stierf Sara in de stad van de vier	
		(kirjath = "stad van" en arba = "vier")	
(Gen 23:2):	הוא חברון		= 278
	hij Hebron		
	ארבעה	vier	= 278 - vrouwelijke vorm (gebruikt bij mannelijke woorden)
	בקרית ארבע הוא חברון		
	Kirjath Arba hij Hebron		- stad van de vrouwelijke vier en de mannelijke vier

- en de één in zich:

חברון		Hebron => van het stamwoord:
חבר	(chabar)	zich verenigen , verbinden, vriendschap sluiten
	(cheber)	gemeenschap, hechte band
	(chaber)	kameraad, vriend

De laatste betekenis heeft met de bijbelse uitdrukking voor het eeuwige leven "en hij werd verzameld tot zijn volkeren" (Gen 49:33) van doen en aldus is "Kirjath Arba deze Hebron" zowel de stad van "de vrouwelijke en de mannelijke vier" = 4 als de "stad van het verenigd worden" = 1. Dus terwijl Sara's "127 jaren van wereldse existentie" in de stad van het wereldse = 4 eindigde:

(Gen 23:1):	ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים		= 2730
	en waren het leven van Sara 100 jaar en 20 jaar en 7 jaren		
(Gen 23:2):	ארבע		= 273
	Arba = VIER	- Kirjath Arba: stad van de vier	

- werd tegelijk in de "stad van het zich verenigen" = 1 haar geestelijke existentie "met die van de geliefden Gods verenigd":

(Gen 23:2):	חברון		= 266 => dwarsom = 14 = 10 + 4 => 1 en 4
	Hebron		

Behalve de 1:4-verhouding speelt een tweede verhouding in dit hoofdstuk een belangrijke rol en wel in het verlengde van de eerste die van *de dubbelheid*. Kernwoord voor deze is de naam van het veld van Sara's graf:

(Gen 23:9):	המכפלה	ham'Machpela	"de verdubbeling"
	כפל	verdubbelen	(participium = מכפל = verdubbelen)

Want zoals Hebron enerzijds de stad van de vrouwelijke en de mannelijke vier en anderzijds de stad van het verenigd worden is, gaat het bij het kopen van het graf:

1. over de sterfelijkheid van Sara en Abraham als eerste betekenis van het graf
2. over *het begin van het eeuwige leven* als tweede betekenis het graf

Velen verbinden het graf alleen met de dood, terwijl echter als drempel tussen het aardse en het eeuwige leven zij ook poort naar de eeuwigheid is.

De één-vier-verhouding zet zich direkt voort wanneer na het vers over de dood van Sara en Abrahams weeklagen over haar (Gen 23:2):

en stierf Sara in Kirjath Arba hij Hebron in het land Kanaän en kwam Abraham om te beweeklagen Sara en haar te bewenen

- "Abraham zich verheft van boven zijn dode". Ook deze slechts ogenschijnlijk overbodige woorden geven Abrahams besef weer dat ondanks de voldongenheid van de materiële dood = 4 een onsterfelijke geest = 1 voortleeft:

(Gen 23:3): ויקם אברהם מעל פני מתו
en stond op Abraham van boven het aangezicht van **zijn dode**

Want zijn dode (מתו) was Sara (שרה), waarmee gesubstitueerd het zinsdeel luidt:

ויקם אברהם מעל פני שרה
en stond op Abraham van boven het aangezicht van **Sara**

En waar haar existentie uit een materieel lichaam = 4 en een geest = 1 = in getalwaarde van haar naam $4 \times 101 = 404$ voor haar lichaam en 1×101 voor haar geest = in totaal 505 bestond, zegt het vers uit:

ויקם אברהם en stond op Abraham	404	
שרה Sara	505 = 404 + 101	

Abraham staat op van slechts het dode lichaam = 404 van Sara

Abraham stond wel van boven het dode lichaam van Sara = 404 maar niet van boven haar geest = 101 op. De één-vier-verhouding is tevens terug te vinden in de woorden:

מעל van boven	= 140 = 40 + 100	= 4 + 1
פני het aangezicht van	= 140 = 40 + 100	= 4 + 1

- waarmee de constructie van het versdeel na substitutie is:

Sara שרה	het aangezicht van פני	van boven מעל	en stond op Abraham ויקם אברהם
[404 + 101]	- [40 + 100]	- [40 + 100]	- [404]

Vervolgens brengt Abraham dat onderscheid tussen het te begraven lichaam van Sara en haar niet te begraven geest tot uitdrukking in zijn kopen van een graf, beginnende met zijn beklemtoning bij de bezittenden = "de kinderen van Chet" dat hij "een vreemdeling temidden van hen is" (Gen 23:4):

vreemdeling en bijwoner ik bij jullie; geeft mij bezit van een graf bij jullie

Want tot dan had hij geen land in bezit gehad, terwijl uitgerekend eerst voor het dode lichaam van zijn vrouw hij een veld met een spelonk *tot grafbezit* (אחזת קבר) wil verwerven. Aldus geeft hij als reden voor het kopen van een graf te kennen dat:

zoeken en vaak vindt men tot aan het levenseinde geen vreugde meer aan welke aardse geneugten ook. Ook dat "bijna voortijdige wegvallen van het stoffelijke deel" wordt in dit hoofdstuk middels de dubbelheid van het graf tot uitdrukking gebracht:

(Gen 23:4): גר ותושב אנכי עמכם 1168 = **1 x 1168**
vreemdeling en bijwoner ik bij jullie

(Gen 23:2): ותמת שרה בקרית ארבע 2336 = **2 x 1168**
en stierf Sara in Kirjath Arba

- **niet één mens maar twee sterven er = 2 x 1168**

Beproefde geestelijke eenheid komt weinig voor en laat zich op latere leeftijd nog minder herhalen. En geestelijke kwaliteiten zoals van Sara komen misschien eens in de vierhonderd jaar voor, als zo met een Jitzak van niet het inzicht van Abraham en Sara (= > 25e hfdst) er voor wat het aardse geluk betreft twee mensen stierven:

2e vers: er sterven er **twee** = 2 x 1168

4e vers: **één** geestelijk mens = 1 x 1168 leeft als vreemdeling in de wereld hier = **vier** voort

Het graf was Abrahams geestelijke getuigenis voor de buitenwereld omtrent hogere werkelijkheid. En zo wil hij het graf niet gratis krijgen (Gen 23:6) maar wil hij het kopen en wel specifiek van "de man van het stof" *Ephron*:

(Gen 23:8): עפרוֹן - Ephron
עפר - apher = stof, slijk = **350**
בן צהר - ben Zohar = zoon van Zohar = **350**

Ephron vertegenwoordigde qua naam en qua karakter (= > onder) alleen de materiële helft van de zeven scheppingsdagen = 700 : 2 = 350:

de 4e t/m 6e dag zijn de drie materiële scheppingsdagen: = 3

de 7e dag van het materiële realiseren is als avondzijde van de 1e dag een halve dag (= > 1e en 2e hfdst): = 1/2

Hij was als "man van het stof" een mens van een wereld zonder de zevende dag = de sabbatsdag en daarom bedraagt de getalwaarde van het vers van de dood zes maal de getalwaarde van "Ephron de zoon van Zohar" = 756:

(Gen 23:2): ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען 4536 = **6 x 756**
ויבא אברהם לספר לשרה ולבכתי
en stierf Sara in Kirjath Arba, hij Hebron in het land Kanaän en kwam Abraham om te beweeklagen Sara en haar te bewenen **- vers over alleen de dood**

(Gen 23:8): עפרוֹן בן צהר **756**
Ephron zoon van Zohar

Van hem nu wil Abraham kopen het veld met het graf "voor Mamre":

עפר - stof (waarvan עפרוֹן = Ephron) - **met de ajin (ע) = 70 van de materie** (= > 2e hfdst)

ממרא - Mamre **281**

אפר - verbrande stof (as) **281** - **met de aleph (א) = 1 van de goddelijke initiaal**

- en daarvoor moet hij wel een en ander slikken. Want Ephrons hoofdzakelijk materieel gerichte instelling blijkt meteen uit zijn schijnbare willen geven (Gen 23:11) maar vervolgens het dubbele verlangen van wat Abraham aanbood:

- (Gen 23:13): קח ממני ואקברה את מתי שמה **1758**
neem van mij en ik wil begraven mijn dode daar
- (Gen 23:15): [151] אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף **3516 = 2 x 1758**
ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר
mijn heer luister naar mij: een land van 400
zilversjekel tussen mij en tussen u: wat (is)
hij en uw dode begraaf!

Als in de huidige commerciële wereld bood Ephron gratis aan met een dubbele winst in gedachte:

- (Gen 23:9): בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר **2024**
voor geld het volle zal hij geven haar aan mij
temidden van jullie tot een grafbezit
- (Gen 23:16): וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון **4048 = 2 x 2024**
את הכסף אשר דבר באזני בני חת
en hoorde Abraham op Ephron en woog af Abraham
voor Ephron het geld welke hij zei in de oren van de
zonen van Cheth

- als opnieuw de naam "ham'Machpela" zegt:

- (Gen 23:9): המכפלה - ham'Machpela = "de verdubbeling"

Ephron was koopman en zoon van een koopman:

- (Gen 23:16): ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר
400 sjekels overgaande naar de koopman

- want *ovèr* (עבר) is participium van *avar* (עבר) = "overgaan" en betekent derhalve "transactie":

en moet derhalve niet met "gangbaar bij" vertaald worden als men meestal doet

Met het "overgaande naar de koopman" wordt de overgang van het geld van Abraham met geestelijke bedoelingen naar de "man van het stof" Ephron met alleen materialistische bedoelingen benadrukt. Want verder is te zien bij substitueren van de gelijkheid "Zohar" (צחר) = 298 voor "van/naar de koopman" (לסחר) = 298:

- (Gen 23:8): צחר (zoon van) Zohar = 298
- (Gen 23:16): לסחר (overgaande) naar de koopman = 298 =>
- (Gen 23:8): עפרון בן צחר
Ephron zoon van Zohar
- עפרון בן לסחר
Ephron zoon van de koopman

- de **ל** zoals in **1 Sam 16:18: "zoon van Isjai"** (בן ישי)

- dat Ephron *de zoon van een koopman* was. En zo waren ook zijn volk kooplieden en wilden zij het graf slechts schijnbaar voor niets geven (Gen 23:6):

- (Gen 23:10): עפרון - Ephron **406**
- (Gen 23:12): עם הארץ - volk van het land **406**

De nakomelingen van Kanaän waren namelijk kooplieden, waarom de naam "Kanaäniet" vaak in de thenach als synoniem voor "koopman" gebruikt wordt (b.v. Jes 23:8). Voor die vooral materieel ingestelde mensen zou daarom Abrahams geld noch moeite sparende verwerven van het graf tot een getuigenis worden.

Ephron vroeg veel te veel en zo betekent het versdeel "en hoorde Abraham op Ephron" (Gen 23:16) zo iets als dat "hij het er weliswaar niet mee eens was maar desondanks gehoor aan het voorstel gaf". Want getuige zijn marchanderen met God (=> 18e hfdst) was ook Abraham een doorgewinterde middenoostense zakenman en bestond er derhalve een speciale reden om toch veel te veel te betalen. En deze was dat in dat bedrag hij het teken Gods herkende:

1. de verdubbeling bevestigde de dubbele betekenis van het graf
2. de 400 sjekels bevestigde de belofte Gods voor 400 jaar later (Gen 15:13)

Immers hadden Sara en Abraham in het licht van een "belofte voor 400 jaar later" geleefd en met de dood van Sara leek "die toekomstvoorspelling voor 400 jaar later ineens onwerkelijk ver weg te zijn". Dat mag paradoxaal lijken maar is naar de menselijke natuur. Want uiteraard hadden zij gehoopt om de belofte minstens voor een groot deel bij leven in vervulling te zien gaan, als getuige zelfs Abrahams latere streven nog (=> 25e hfdst) Jitzak als geestelijk weinig scherp ziende enige telg schril afgestoken moet hebben tegen de belofte van een vele volkeren omvattend vaderschap. Het *door Ephron* en niet door Abraham voorgestelde bedrag van 400 sjekels was derhalve voor Abraham *de bevestiging van boven* dat Sara en hij ook na de lichamelijke dood de belofte in vervulling zouden zien gaan. *Door de geest Gods* zouden zij de "vervulling na 400 jaar" zich mede zien voltrekken" voorbij het graf van 400 sjekels". Vanwege die "goddelijke volwaarde" besloot Abraham om de dubbele kostprijs van 400 sjekels te betalen en daarmee komt in de getalwaarde van dat versdeel de aleph als de initiaal en symbool van de alomvattende eenheid Gods (=> 1e hfdst) oftewel "de ondertekening Gods" te voorschijn:

(Gen 23:16): וישמע אברהם אל עפרון en hoorde Abraham op Ephron	1111
אל - aleph = 1e letter met volwaarde:	111
אל - eleph = duizend	1000
	_____ +
	1111

Met de vierhonderd verlangde en betaalde sjekels en met de waarde 400 van de *laatste* letter van het hebreeuwse alfabet met als symbool het "teken" werd de belofte bevestigd als *voorbij het einde van het alleen materieel eindige reikend* en daarmee als *alle nazaad van Abraham betreffend*. Het "voorbij het eindige" is daarbij als een "achter" in de zin van de te allen tijde achter het alleen materiële gelegen waarden en als een "daarna in de tijd" te verstaan. En in die dubbele zin is de uittocht van Israël uit Egypte na 400 jaar voorbeeld voor een voor het gehele geestelijke deel der mensheid bestemde toekomst:

dat "verlengd zal worden" het leven op de aardbodem = de godsexistentie (=> 2e hfdst) welke God ons zal geven

Achtste letter van het hebreeuwse alfabet is de *cheth* met getalwaarde acht en het getal acht staat in de thora voor de achtste dag van de andere zijde. Aldus kocht Abraham het graf "van de zonen van de andere zijde" = "de zonen van *Cheth* (חֵת)". Zij waren de plaatsvervangende vertegenwoordigers van de zonen van de andere zijde en na Abrahams getuigenis mag men van hun dienovereenkomstig veranderde instelling (=> onder) ook uitgaan. De naam *cheth* zelf brengt met de letters met getalwaarde 8 en 400:

ח ת	(cheth)
400 8	

- weer het getal 400 van het einde aller dingen met de achtste dag van de andere zijde in verbinding om ook zo de dubbele volledige waarde van het graf te onderstrepen:

(Gen 23:9): בכסף מלא 233 - dwarsom (2 + 3 + 3) = **8**
 voor het volledige geld
 - boom des levens (עץ החיים) = **233**

Als gezegd benadrukt het "overgaande naar de koopman" de twee tegenovergestelde waarden van de transactie in de ogen van Ephron en in de ogen van Abraham. Ephron handelde nog als koopman en zag zo de vierhonderd sjekels "*tussen hem en Abraham*" als alleen geld:

(Gen 23:15): ביני ובינך **160**
 (wat is dat) tussen u en tussen mij
 כסף geld **160**
 geld, zilver

=> *geld is dat tussen u en mij*

En daarbij stelde hij dat bedrag naar de wijze van kooplieden tegen de werkelijkheid in als een "buitenkansje" oftewel als een luttel bedrag van "één tiende van de werkelijke waarde" voor:

(Gen 23:16): עבר לסחר **570**
 overgaande naar de koopman
 (Gen 23:15): מדה הוא **57**
 wat is dat (tussen ons)

Voor Abraham echter waren de 400 sjekels de bevestiging Gods van zijn belofte voor niet alleen zijn lijfelijke nageslacht maar voor de gehele mensheid:

(Gen 23:16): עבר לסחר **570**
 overgaande naar de koopman
het volk Israël in het land Kanaän = 190 190
de wereld versymboliseerd met het land Egypte= 380 380
 —————
570

En voor dat *land van belofte naar volledigheid* had ook zijn verstorvene Sara geleefd:

(Gen 23:1): ויהיו חיי שרה **570**
 en was het leven van Sara

Terwijl Ephron het eeuwigheidsaspect van de andere zijde = 8 in de verwerving van het graf nog niet zag:

(Gen 23:13): קח ממני 248 = **8 x 31** de **gestalteloze** God van
 (Abraham): neem van mij de andere zijde = 8 x de
 (Gen 23:15): ביני ובינך מדה הוא 217 = **7 x 31** God א = 31 kende de
 tussen mij en tussen u wat (is) zij Ephron uit de tijd van de
 afgodsbeelden nog niet

- drukte voor Abraham het kopen van het graf het wezenlijke van zijn existentie uit:

אברהם - Abraham 248 = **8 x 31**

Het geld had voor hem alleen een geestelijke betekenis = 1 ten aanzien van het gekochte materieel onroerend goed = 4:

כסף geld/zilver	160	= 1 x 160	} 1 : 4
(Gen 23:17): השדה והמערה het veld en de spelonk	640	= 4 x 160	

En ook bij die 1:4-verhouding komt weer de dubbelheid van de dubbele betekenis van het graf mede tot uitdrukking:

המערה de spelonk	320	= 1 x 320
- de spelonk als het graf en einde van het leven		
(Gen 23:17): השדה והמערה het veld en de spelonk	640	= 2 x 320
- het veld als het leefgebied van alle schepselen en als de aardbodem van de verlen- ging van het leven plus de spelonk als het graf en einde van het leven = 2 x 320		

Want bij het land van belofte gaat het om de volledige materiële en geestelijke zijde en met die volledige werkelijkheid van het graf bij de koop voor ogen verwierf Abraham met het veld feitelijk reeds het gehele land Kanaän:

(Gen 23:17): השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבולו סביב	2850	= 15 x 190
het veld en de grot welke in hem en al het geboomte welke in het veld welke in heel zijn grondgebied rondom (was)		- Kanaän (190) x Jah (15)

Evenals de "godstrijder Israël"= Jakob (=> 28e hfdst) had Abraham oog voor de volledige werkelijkheid:

het veld: het grondgebied zelf
de spelonk: de werkelijkheid eronder (onderwereld)
het geboomte: de werkelijkheid erboven

(Gen 23:17): השדה והמערה het veld en de grot	640	
כל העץ al het geboomte	215	
	855	= 15 x 57
- is Jah(we) = 15 maal "wat is dat" (=> boven) = 57		

Abraham zou daarom in de val van de tegenstander zijn gelopen wanneer hij op de "goedgevigheid" van Ephron en zijn mensen was ingegaan. Want zijn bedoeling bij het verwerven van grondbezit eerst voor een dood lichaam was in de onderwereld niet onopgemerkt gebleven en de tegenstander geeft alleen om vervolgens alles te nemen. Ook nu leidt reeds het van alles invullen om dingen gratis te krijgen snel tot afhankelijkheden zoals tot lange tijd aan schulden vastzitten. Kooplieden moeten nu eenmaal van winst leven en vragen derhalve wederdiensten zoals gebruik van persoonlijke data en beeldmateriaal en zoals inschikkelijkheid in bestuurlijke kwesties. Ook bij sponsors verbindt men zijn naam aan die van anderen zonder alles van hun intenties en praktijken te kunnen weten en met name vanwege dat zou een geschenk Abraham tot valstrik zijn geworden. Want niet alleen zou hij minder vrij geworden zijn in principiële kwesties, maar zelfs in de andere zijde = 8 van de tegenstander = 359 zou hij terecht gekomen zijn:

(Gen 23:6):	איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך ieder van ons zijn graf niet zal hij ont- houden voor u van te begraven uw dode	2154 = 6 x 359	
(Gen 23:4):	אחזת קבר grafbezit (voor niets)	718 = 2 x 359	+
		2872 = 8 x 359	- satan (שטן) = 359

Want de Kanaänieten waren tot een verlengstuk van het doen en denken van de tegenstander geworden (=> 9e + 10e hfdst) en het aanvaarden van vriendendiensten doet tot vriend worden. Nog minder in een tijd van getuigen en geen aktes kan men grote geschenken aannemen en vriendschap afhouden, waar bezit dan te meer op de goodwill en betrouwbaarheid van de omgeving berust. Aldus was Ephron op het moment van zijn gratis aanbieden onbewust spreekbuis oftewel "de slang" (=> 3e hfdst) van de tegenstander:

(Gen 23:10):	ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת en antwoordde Ephron de Chittiet Abraham in de oren van de zonen van Cheth: (het veld geef ik je)	2154 = 6 x 359	
			- de tegenstander satan (שטן) = 359 antwoordde

Door zijn afwijzing van het geboden voordeel berustte Abrahams bezit op niet het "goede vrienden blijven" maar het respect van zijn omgeving. Want Abrahams niet materialistische instelling was in overeenstemming met zijn getuigenis en reeds vaak afgelegde getuigenis (Gen 23:6):

*luister naar ons mijn heer: **een vorst van de Eeuwige** jij in ons midden*

- omtrent het bestaan van hogere waarden (=> boven) en daarmee verkreeg ook geld in de ogen van de hoofdzakelijk materieel ingestelde Kanaänieten = 4 een meer dan alleen materiële waarde = 1:

(Gen 23:17):	לעיני בני חת in de ogen van de zonen van Cheth	= 640	} 1 : 4
	כסף geld/zilver	= 160	

En dat getuigenis had de tegenstander in aanzet proberen om te draaien:

(Gen 23:3):	ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר en stond op Abraham van boven het aangezicht van zijn dode en hij sprak tot de zonen van Chet zeggende	2124 = 4 x 531	} 4 : 1
(Gen 23:6):	שמעו אדני (de zonen van Cheth): luister naar ons mijn heer (wij willen geven)	531 = 1 x 531	
	- het spreken van Abraham = 4 en het spreken van de Kanaänieten = 1		

Het ging Abraham niet om alleen het materiële bezit van het graf maar om de volledige dubbele waarde van het graf = *mesjich* (משיח) = "gezalfd zijn van materie" = het "verenigd zijn van materie met haar oorspronkelijke goddelijke waarden" = 358 (=> 2e hfdst):

(Gen 23:9): ויתן לי את מערת המכפלה אשר
 לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא 3580 = **10 x 358**
 dat hij geve mij de spelonk van ham'
 Machpela, welke hem (behoort) welke
 aan het einde van zijn veld (is), voor
 het volle geld - **mesjiach (משיח) = 358**

De tegenstander hoopte echter dat met de helft van die dubbele betekenis hij genoeg zou nemen:

(Gen 23:11): לא אדני שמעני השדה נתתי לך 1790 = **5 x 358**
 niet mijn heer; luister naar mij:
 het veld wil ik geven u

Maar Abraham wilde niet geschonken krijgen en met die instelling kwam zijn "getuigenis in de oren van het volk van het land":

(Gen 23:13): באזני עם הארץ 476
 in de oren van het volk van het land

- als geestelijke kern = 1 van zijn algehele spreken tot stand:

(Gen 23:13): וידבר אל עפרון באזני עם הארץ 2380 = **5 x 476**
 לאמר אך אם אתה לו שמעני
 en hij zei tot Ephron in de oren van
 het volk van het land zeggend: ach gij
 toch: luister naar mij

- **materieel uiterlijke woorden:**

"en hij zei tot Ephron zeggend ach gij toch: luister naar mij" = **4 x 476**

- **geestelijke kern en getuigenis:**

"in de oren van het volk van het land" = **1 x 476**

Die geestelijke kern = 1 x 476 wordt in het volgende versdeel nogmaals benadrukt:

(Gen 23:8): שמעוני 476
 luistert naar mij (zegt Abraham)

En ook op volgende wijze is Abrahams getuigenis als geestelijke kern van de gehele handeling terug te vinden:

(Gen 23:19): ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה 4970 = **5 x 994**
 המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען
 en na **deze dingen** begroef Abraham Sara zijn vrouw in de
 grot van het veld ham'Machpela voor Mamre hij Hebron in
 het land Kanaän

(Gen 23:3): וידבר אל בני חת לאמר 994 = **1 x 994**
 en hij sprak tot de zonen van Cheth zeggende

Want het versdeel "deze dingen":

is het *ken* (כך) van het *acharé ken* (ואחרי כן) met de letterlijk betekenis "en na het aldus gegrondveste"

- betrof het "spreken van Abraham tot de zonen van Cheth" en daarmee vormt het tweede citaat het 1/5e deel van het eerste citaat. Niet begroef Abraham gewoon zijn vrouw = het eerste citaat zonder het "na deze dingen" = 4 maar eerst "na deze dingen" = 1 begroef hij haar.

Aldus kwam een getuigenis tot stand welke getuige de latere begravenissen der aartsvaders door haar toehoorders niet meer geschonden zou worden. Abrahams bereidheid tot betalen van zo'n groot bedrag onderbouwde zijn woordelijke getuigenissen. Zij eerst deed de "mensen van het stof" bewust worden omtrent het boven al het materiële voordeel uitgaande:

(Gen 23:3): בני חת de zonen van Cheth	470 = 1 x 470	} 1 => 4 => 1
(Gen 23:16): ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר 400 shekel overgaande naar de koopman	1880 = 4 x 470	
(Gen 23:13): שמעני (Abraham): luister naar mij (ik wil betalen)	470 = 1 x 470	

Ook de valuta eenheid onderstreept in dit 23e hoofdstuk van de thora de geestelijke achtergrond van de grafverwerving, waar de vervulling van de belofte **430** jaar na toezegging tot stand zou komen:

(Gen 23:15): שקל **430**
sjekel

Want Abraham was 70 jaar oud bij de belofte in Haran of in Ur der Chaldeeën en Jitzak werd hem op 100-jarige leeftijd geboren. Derhalve was overeenkomstig Gen 15:13 de belofte voor 400 jaar na de geboorte van Jitzak en duurde overeenkomstig Ex 12:40 de knechtschap 430 jaar.

Volgens velen komt de "wederopstanding" eerst in het Nieuwe Testament voor en dat mag inderdaad misschien zo zijn. Want een geest kan niet sterven en zo ook wijst in de thora alles op een continue voortzetting van het leven = "een lang maken van het leven over de lichamelijke dood heen":

opdat God uw leven lang zal maken op de aardbodem welke God u geven zal

Verder echter getuigt ook dit 23e hoofdstuk van de thora tot in haar diepste onderlagen van getalwaarden en symboliek van een voortzetting van het leven na de dood. En zo ook wordt gesproken over "Hebron *in het land Kanaän*" (Gen 23:2/19) niet omdat geen Israëliet omtrent een Hebron in hun eigen land wist maar ter benadrukking dat Sara "*in het Hebron van het beloofde land* met haar volkeren verenigd werd":

opdat God uw leven zal verlengen op de aardbodem welke God u geven zal

(Gen 23:2): הוא חברון = **278**
hij Hebron

(Lev 2:14): בכורים = **278**
oogst der eerstelingen

Appendix

Hebreeuwse letters hebben behalve hun betekenis als letter ook een getalwaarde en een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenstok	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400